

Най-стари монети, каквито Шкориилъ намѣрилъ въ Сливенъ и около него, сж на тракийскитѣ крале Сеутъ и Лизимахъ. Монетитѣ на Сеутъ (434 г. прѣди Христа) сж малки дебелы и бронзови. На едната имъ страна се намира конникъ, а на другата — надписъ: Сеутъ. Едни отъ монетитѣ на Лизимаха сж малки, срѣбърни. Вънъ отъ тия, намирали се тукъ и такива на градоветѣ Дирахуимъ, Паруимъ и т. н., което обстоятелството говори, че древното тракийско заселище до Сливенъ е било въ търговски сношения съ елинскитѣ търговци на горѣпомѣнатитѣ градове (Ср. Шкорпилъ, Споменъ за С. и мѣнаст., 19).

Слѣдъ горнитѣ монети идатъ тия на Филипа и синъ му Александъръ Велики, отъ врѣме когато тѣ сж турили ржка на тракийскитѣ владѣния по днешния Сливенски край. Послѣдователно по-нататкъ вървятъ монетитѣ на римскитѣ императори, особно тия на Троянъ, Неронъ, Септимий Северъ, Константинъ Велики, Юстинианъ и т. н.

Кипертъ, ако и безуспѣшно да туряше Кабиле при Сливенъ, имá неуспоримата заслуга да загатне, че главниятъ пжтъ прѣзъ римския периодъ отъ източна Тракия за Мизия, респективно прочутата римска крѣпость *Nicopolis ad Naenum* (днесъ с. Никюпъ до Търново) е минавалъ прѣзъ Сливенъ. (Съ прѣдположението си, че Кабиле билъ при Сливенъ Кипертъ прави друга грѣшка като мисли, че тоя градъ влизалъ въ областъта Селетика, когато Страбонъ и Полибий изрично пишатъ, че Кабиле е градъ въ областъта на аститѣ, а слѣдователно въ Астика, граничаща съ Селетика на западъ). Отъ горното обстоятелство се вижда, че землището на Сливенъ е играло видна роля въ анализъ на римското владичество на юго-източна България. Вънъ отъ това, най-краснорѣчивиятъ паметникъ на това владичество и минало се намира въ развалинитѣ надъ квартала Ново-Село — нарѣчени Хисарлъкъ.

Планътъ и структурата на Сливенския Хисарлъкъ по всичко личатъ че сж римски, а не византийски, или още по-малко — български. И до днесъ въ насаденитѣ подъ и надъ него лозя се виждатъ дири отъ стари зидове, римска варъ и тухли. Намиранитѣ тукъ стари монети отъ римския и византийски периоди явно говорятъ, че това пространно градище е заварено отъ славяно-българитѣ. Въпросътъ е: да